

V ékony j ég 13. fejezet

Ariana, cs üt ört ök 14 december 2023 - 22:01:23

13.

ápr. eleje

13.

Stephen újabban megint sz ó n élk ül ki-bej ár a lak ásomba, amihez az óta van kulcsa, ami óta a sz üleim megvett ék. Tulajdonk épp nem is volt k érd és, hogy így lesz, nekem is van az öv éhez. Ha van valakim, nem jelenik meg csak úgy, de ha nincs, akkor sim án bejelent és n élk ül felt nnik. Kor ábban gondolkodtam rajta, hogy honnan ilyen biztos benne, mikor nem élhet ezzel a szok ás ával, de inkább tudni se akarom. Úgyis hi ába titkol ózom, mindig kisz úrja, ha bepasziztam.

Kapd össze magad, elmegyünk bulizni!

Nincs kedvem.

Cseszek rá, jót fog tenni von v állat, és a szobám felé mutat. Sicc öltözni, én meg felszolgálom az el Qitalt.

Felröhögök.

Az elmúlt id Qszakban folyamatosan engesztel. Bekapcsolt a jól elrejtett lelkiismerete, és tényleg mindent megtesz, hogy a kedvemben járjon. Az már más kérdés, hogy mennyire haragszom rá, és mennyire magamra. A hiány nem enyhül, csak igyekszem minél mélyebbre nyomni a tudatalattimba.

A legutóbbi találkozásunk után Lucas küldött egy sms-t, amiben arra kért, egy darabig ne is keressem, és tartsam ezt tiszteletben. Megteszem, közben megkinyúlok a gondolattól, hogy tényleg vége. De mégsem ér Qltethetem rá a békülést, ha Q ennyire nem akarja, még akkor sem, ha nyilvánvaló, hogy végig rá &

Fejezd be a kattogást, és készülj!

Összerezzenek Stephen hangjára. Észre sem vettem, mikor mélyedtem ennyire a gondolataimba, de egy ideje tarthat, ha már utánam járt. S óhajtván nyitom ki a szekrényemet, és kivesszem, ami el Qször a kezembe akad, Stephen viszont azzal a lendülettel visszadobja.

Nem munkába méész.

Megcsóválom a fejem, gyengekísérletet teszek arra, hogy összeszedjem magam. Aztán engedem, hogy Stephen kitöltse a harmadik kört is, és tényleg nagyon próbálok nem elmerengeni.

Kicsit gyors ez a tempó, le akarsz itatni? Kérdezem gyanakodva, Stephen viszont kinevet.

Mikor csináltam én ilyet?

Elég gyakran.

Kizárt.

Dehogyan rázom meg a fejem komolyságot tettetve. Berúgatsz, aztán egész este rajtam röhögsz.

Stephen hűmmög egy sort, a tekintete az üvegre téved, majd ismét rám néz.

Jó, akkor emeld a tétet.

Elvigyorodom, mert imádom, amikor erre rá tudom venni. Dupláz. Stephen baromi jól bírja a piát, egyszer qen genetikailag ilyen. Most azonban határozottan ki fogom mozdítani a komfortzónáimból, mert kétszeresen viszont nem tud leinni &

Végig van összegzem vidáman. Rám hagyja.

Fogalmam sincs, miért szeretem, ha Stephen is eldobja kicsit az agyát. Jó, vannak határok, mert tülénken emlékszem

arra az időszakra, mikor ez el és s q r q n t őrt ént meg. Az viszont még sosem ártott senkinek, ha egyszer-kétszer jó leitta magát. Én meg alapból utálok egyedül lerészegedni, miközben Q még b Qven jőzan. Főleg, ha másnap cukkol a hűlyeségeimmel &

Na, most mi jött a fejedben?

Hm?

Rajtakapottan pillantok fel, aztán megrázom a fejem.

Matty.

Nem rajta jött az eszem, legalábbis eddig.

Stephen felsóhajt. Nem néz rám, az asztalon dobol, és most sokat adnék az ért, hogy én tudjam, Q mire gondol.

Akkor miért nem próbálsz, ha ennyire hiányzik? mondja ki végül. Tényleg nem tudok kiigazodni rajta. Elmaradt Qlem Lucast, a kisértékkel el érte, hogy szakítsunk, aztán jön azzal, hogy kellene békülnöm vele. Ha megveszek, sem értem a logikáját.

Mert elküldene.

És ha nem?

De, igen. Ha beledöglök, akkor is megtenné felelem elkeseredve. Stephen megrázza a fejét, és felemeli a poharát, hogy lehűzza a tartalmát.

Fura madarak vagytok ti kőzli, és iszik. Újratölt, én meg elfogadom.

Igazság szerint fogalmam sincs, mit kellene tennem. Lucas volt az első igazi kapcsolatom, legalábbis amit tényleg komolyan vettem. A többinél Stephen még azelőtt megmutatta, hogy felesleges éreznem bármit is irántuk, minthogy a szerelemig eljutottam volna. Most viszont &

Mindenről Lucas jut eszembe. Vele kelek, vele fekszem, elképzelem ésem sincs, ez hogyan és mikor működik el. Hiába tette nyilvánvalóvá, hogy látni sem akar, ha egyszer éreztem rajta, hogy a szívem úgy nem akar elengedni, mint én. Q. Mégis tudom, hogy ha még egy kis éretletet tennék, csak megharagudna rám. Ha eldönt valamit, ahhoz mindenekelőtt tartja magát &

Újra nyújtom a poharamat, Stephen pedig kéri és nékül teletölti. Kezdek magamba zuhanni, de nem engedek. Újra és újra visszárt a gondolataimból, én meg újra és újra ugyanott kötök ki. Muszáj lesz valahogy elfelejtenem, még ha csak rövid időre is, kell valami vagy valaki, aki kiveri a fejemről Q-t &

Becsíptem, de elég alaposan. Mégis átkozottul morcos vagyok, amiért Stephen hazarágcsált, ahelyett, hogy hagyta volna, hogy kiüssöm magam, és összeszedjek valakit, aki legalább pár órára lefoglal.

Kurvára elegendem van, hogy már megint meg akarod mondani, kivel kezdjek, és kivel ne!

Lepereg róla a dühöm, nemes egyszer széggel ellép mellettem, kinyitja az ajtómat, majd betér rajta.

Épp bajba késztél keveredni, úgyhogy inkább megköszönhetnéd felelővé, én meg rohadtul nem értem, mi az istenről beszélsz.

Bajba?

Felfogtad te, kivel kezdted el ki?

Ezen mepróbálok elgondolkodni, de nem igazán sikerül megfejtetni a szavait. Bár már rájövök, aztán felvonja a szemöldökét, amikor nem sikerül.

Próbálj egy másikat visszaemlékezni mellette, akkor egyből megvilágosodsz.

Lassan dereng, miről beszélsz. Elkáromkodom magam.

Na, ugye!

Duzzogva dobom a dzsekimet a komódra. A mozdulattal leverek róla mindent, de nem érdekel. Nekilátok levenni a cipőmet, és küldök egy megsemmisítő Q pillantást Stephen felé. M égés vagyok róla, mert beleszólt. Lassan ott tartunk, hogy mindenért haragszom róla, amit tesz.

Tényleg v égre! Úgyis az egész a te hibád!

Az enyém? Hőkken meg, rajtam meg erőt vesz a letargia. A falnak dőlök, a semmibe bámulok.

Mindig mindent önkreteszel.

És ez most hogy jön ide?

Úgy, hogy lassan egy villanyoszlopra is ráégerjedek! Várom róla. Stephen elször pislog párat, aztán visszafordul az arcára a jótékony ábránd.

A szexhiányodon segíthetünk.

Közelebb lép, a lélegzetvétele borzongatja a nyakamat. Lassan végignyúlja a fülcimpámat, és bele is harap, még én lefagyva állok. Pontosabban ez nem jó kifejezés, mert szikrákat érzek az egész testemen keresztül ülhözni már csak attól is, hogy megérint. Az ajka a nyakamat kócsolja, de mire összegyűjtök annyit a lélekjelenlétet, hogy elküldjem a fenébe, amiért szórakozik velem, megtáplálja a szájamat, és az egész igyekezetem értelmét veszíti. Milyen kapok utána, átfogom a nyakát, még a keze végigsiklik az oldalamon, megállapodik a combomon, enyhén felhúzza az egyiket, hogy közelebb simulhasson. Belenyúl a csókba, az inger túlszárnyalja. Azonnal reagál az összes rezdülésre, már-már profi módon olvas az ényeimből, de ez most nem tud megijeszteni, mert minden sejttem zajongva sikít tőbbért, és Q megadja.

Az ujjai a párom alatt járnak táncot a hasfalamon, miközben lehúzza a szlaccemet, majd letérdel előlem. Nyőszörűve tőrök a hajába, és ahogy dolgozik rajtam, bele-belekapok a szőke tincsekbe. Elképesztően jól csinálja, szinte felgyulladok tőle.

Mit szeretnél? Suttogja a fülemből, amikor felegyenesedik.

Mindegy, rád bízom. Annyira mindegy & felelem kábán, pedig a kérdése valószínűleg csupán arra vonatkozott, hogy meddig akarok elmenni. Nem érdekel, azt csinál velem, amit szeretne, csak el ne eresszen. Érzem, mert sóhajtásom a cipőből, és mivel Q-t a hálóból húzta, szenvedélyesen az ajkamra tapad. Annyira érdekel a csókja, hogy nevetésig gyengének tűnik a lábam. Még út közben leveszem róla a pántot, és ledobom a sajátomat. A hátamra zuhanok az ágyon, Stephen fölém mászik, én pedig rácsodálkozom az izmos karjaira, amelyekkel két oldalt támaszkodik. Aztán letámad, és kirántja a gondolataim alól a maradék talajt.

Tulajdonképpen sosem hittem volna, hogy tényleg ennyire izgató, ha az embernek a csigolyái mentén jár az érzék a nyelvével, de Stephen úgy csinálja, hogy libabőrös az egész testem. Az ujjai közben mélyen érintenek, tőle életes helyre kúsznak, zihálva igyekszem fogást keresni az ágytakaró hátsó anyagán. Fogalmam sincs, mikor hagytam el ennyire az agyamat, de tompán érzékelem, hogy átkozottul hangos vagyok, pedig nem szokásom. Stephen szinte az utolsó pillanatban hagyja abba, majdnem elmegyek csak az ujjaitól. Kiegyenesedik mögöttem, eljut a tudatomig, hogy zörög a gumi csomagolásával, és próbálom felhasználni azt a néhány másodpercet arra, hogy valamennyire összevakarjam magam. Nem járok sikerrel, mert pár mozdulat után ismét eltűnik minden a tudatomból, pedig máskor nehezen tudom élvezni ezt a helyzetet.

Készülj, mert szállok fogszűrőre a tarkómról, de alig fogom fel. Az alattam lévő Q anyagba marok, és színes pontokra szakad a világ a szemhéjam mögött. Az alkaromra esek, nem bírom megtartani magam, annyira remegek. Stephen rágyorsít, még a magaslatocon tart, mivel Q-t Q is alázuhanna.

Úristen.

A hátamon fekszem, a plafon izzik be a látható terembe, de nagyon lassan talállok csak vissza a szobámba.

Stephen.

Mi? fordulok fel é, de a vigyor át l átva leesik a po én, és nevetni kezdek.

Egoista p öcs r öh ög öm, mire Stephen f öl ém g örd ül, vadul megcs ókol. Viszonzom, k özben az ujjaimat a haj ába mer ítem.

Mondd, hogy nincs mire suttogja a sz ámra. Nem tudok mit felelni, mert tagadhatatlanul életem egyik legjobb menet ében r észes ítétt. Fel kellett volna venni a hangod mondja, én meg irt óra zavarba j öv ök. M ár att ól el tudn ék menni, hogy visszahallgatom.

Ó, fogd be! f úrom az arcomat a p ár n ába, de Q csak nevet.

Im ádtam b úgja a f ülembe, majd egy pusztit nyom az arcomra.

Feksz ünk egym ás mellett. Nem k ínos a csend, ink ább csak furcsa.

Akarsz zuhanyozni, vagy mehetek el Qbb? k érdem.

Úgy l átom, az egy ütt nem j átszik állap ílja meg Stephen s óhajtvá, és felkel. Ha nem gond, lemosdok. Sietek. Megb ántottam. Basszus, nem akartam &

Nem marad sok áig, és azonnal ölt özni kezd.

Hazam ész? szalad ki a sz ámon. Stephen megakad a mozdulatban, r ám n éz, azt án flegm án v álaszol.

Miel Qtt kiraksz.

Mi bajod?

Semmi.

Nem akartalak kidobni pr ób álkozom újra, de k és Q, m ár felh úzta k öz énk a falat, es élyt nem hagy magyar ázkodni.

Nem is lesz r á sz üks ég vonja meg a v áll át. Holnap edz és a szokott id Qben?

Úgy tesz, mintha p ár perce nem gy újtotta volna fel alattam kis h ij án m ég az ágyat is. H át, ha ezt akarja &

Aha.

Szuper. J ó éjt!

Becsuk ódik m ög ötte az ajt ó, én meg k áromkodva d Ql ök vissza a p ár n ák k öz é. N éha nagyon nem tudok rajta kiigazodni &

Kinyitom a szememet, és ny ösz ör ögve szeretr ék újra az álmaim kusza birodalm ába menek ülni. Francba a m ásnaposs ággal, hol egy aszpirin? Fogalmam sincs, mennyit ihattam tegnap, de a gyomrom bukfcencet vet m ár att ól is, hogy fel ül ök. Kics úszok az ágyam sz él ére, a t érdemre t ámaszkodom, a kezembe temetem az arcomat. Csak az ért sem leszek rosszul & Azon fil ózom, hogy egy által án milyen nap lehet, azt án arra jutok, hogy val ósz ín qleg szombat. Aminek most épp annyira nem ör ül ök, mert fogalmam sincs, hogyan vakarom össze magam annyira, hogy elmenjek edzeni. De ha kihagyom, Stephen leszedi a fejem &

Egy pillanat alatt kij ózanodom. Pr ób álok kapaszkodni a gondolatba, hogy csak álmodtam az eg észet, de amint h átrafordulok, megl átom a szanasz ét t úrt ágynem qt. Ó, a kurva életbe &

Ezzel most nem tudok mit kezdeni. R émlik ez az ér z és, a legut óbbi alkalommal sem tudtam értelmesen feldolgozni a t ényrt, hogy lefek üdt ünk. Hetekbe telt, mire nem éreztem zavart a k özel ében, de tiszt án emlékszem, hogy ugyanilyen volt az ébred éskor. Meglepet és, sokk, f élelem. Nem akarom elhinni, hogy megint megtett ük &

Nem fogom fel, hogy lehett ünk ennyire r észezgek. J ó, az n álám n éha el Qfordul, hogy spiccesen megpr ób álom elcs áb ítani, de Stephen mindig észn él van. H át úgy t qnik, ez úttal Q is nagyon elhagyta az agy át &

A konyh ába megyek, és kiveszem az ásv ányvizet a h qt Qb Ql. Óvatosan iszom, mert ha t úl ásba viszem, által ában att ól leszek rosszul. B ár meglep Qen j ót tett az állapotomnak, hogy emlékszem a tegnap éjjelre &

Stephen az els Q alkalom ut án azt hitte, hazudom, hogy kiesett minden. Nem mondta ki ny íltan, de l áttam rajta, hogy gyanakszik

és neheztel. Pedig tényleg semmi nem maradt meg az egy üttl ét ünkb ql. Valami kusza massa el Qt őrt ugyan, amikor elmondta, mi t őrt ént, de az óta sem tudom, hogy csupán a szavai nyomán raktam össze, vagy valódi emlékek épek voltak.

Egyedül a tekintete maradt meg élesen, mielőtt megcsókolt volna &

S óhajtva kezdek reggelit csinálni. El nem tudom képzelni, hogyan fogok a szemébe nézni azok után, hogy & Beledermedek a mozdulatba.

P kezdem énekezni. Nem a szokásos Matt-féle berúgók, szexhiányom van, és kell valaki, úgyhogy rámozdulok Stephenre, aki volt, Q pedig kivételesen elcsábult &

Na, ezt még kevésbé tudom hova tenni. Alaposan gyanúmban, hogy mindkét esetben Q volt az, aki kezdte, és én beleugrottam. Most biztosan, de nem értem, mert ha ennyire simán rámozdított, miért utasít vissza? Már mint persze érthető Q, nem játsszuk el a barátságunkat szexszel, de akkor ez úttal miért csinálta?

Ha nem lennék másnapos, tuti megfájdulna a fejem. Visszamegyek a szobába, és s óhajtva nyugtázom, hogy még kőre ülbelül egy óráig van agyalni, utána talán álkozom Stephennel. Elképzelni sem tudom, mit mondjak neki &

Még akkor is teljesen a tőrt éntek hatása alatt vagyok, amikor belépek a konditerem ajtaján. Stephen bezzeg egyáltalán nincs zavarban, ugyanúgy viselkedik, mint máskor, maximum szótlanabb a szokásosnál. Jobb híján a zenébe temetkezek, és annyira túlhajtom magam, amennyire a tegnapiak után csak képesek vagyok. Újra kellene gondolni ezt a bulik utáni edzést és dolgot &

Megugrok, amikor Stephen kirántja a fülémből a zenét.

Legalább öt percre próbálom felhívni magamra a figyelmed, szólal meg neheztelve, én meg egyszerre szégyellem magam, és jóvátegyek iszonyatosan zavarba állítól, hogy hozzájárulok. Észreveszi, mert jó adag ingerültséggel a hangjában s óhajt fel.

Bocs.

Figyelj, ez így nem fog menni, közzli morcosan. Nélad vagy nálam?

Mi van? Kérdezem lesokkolva, Stephen megfelröhög. Úgy kacag, hogy meg kell támaszkodnia a térdemre.

Élmény tégéd szívatni, dob hozzá, még egy két értelmű megjegyzést, én meg végképp nem tudok hova lenni idegességekben. Ez szórakozik velem!

Befejeznéd? sziszegem éledez Q dühvel, de Q csak vigyorog.

Jól van, már nyugtat fejcsovánálva, aztán elkomorodik. Tényleg megkéne beszélnünk, és erre nem ez a megfelelő Q hely, jelenti ki, mire én elszorul a torokkal bőlöntök.

Rendben.

Leparkolok a ház elött, és bevárom Stephent. Próbálom kitalálni, mit mondhatnék, de úgyis tudom, hogy rá kell hagytatkoznom, Q fogja irányítani a beszélgetést, mert én legszívesebben menekülnék a helyzetből ql.

Szóval most megint azt se tudod, hova nézz, csak a szemembe ne kelljen? Tényleg őrt ön a lényegre, amint bezáródik mögöttünk az ajtó. Dacosan emelem rá a tekintetemet, mire elmosolyodik. Na, így már jobb. Mi a bajod, Matty?

Mi ezen a kérdés?

Semmi okod rá, hogy megint ezt csinál, mondja komolyan, én pedig igyekszem elhinni neki. Lefeküdtünk. Ettől ql még nem érveget a világra, csak te spiliázod tül.

Annyira egyszerre tényleg az a szájábanól.

Félek, hogy nem tudunk ugyanúgy nézni egymásra, osztom meg vele az aggodalmamat, mire legyint.

Ezt a kört már lefutottuk, és még mindig barátságunk.

De akkor nem emlékeztem.

Ami nem volt túl szépen dolog jelenti ki, én viszont megvonom a vállamat. Nem kezdem megint, hogy az Q hibája, mert Q szerezte a cuccot, amit QI elhagytuk az agyunkat. Úgyis tudja, hogy erre gondolok.

Ha jőzanok vagyunk, ez nem tőrt énik meg.

Mármost gondolod, amúgy nem másznék rá?

Aha. Barátok vagyunk.

Attól még cseszett jőlné ki, Matty. És ha azt mered mondani, hogy te nem izgulsz rám, megcsaplak.

Nem mondom, mert nem lenne igaz, de attól még a legjobb barátom, és ennek nem kellett volna elfordulnia.

Mégis mindkét alkalmat valami hatására írhatjuk, szerinted ez véletlen?

Szóval ez a bajod, Matty? Te hülye vagy.

A tenyerét az arcomra simítja, és megcsókol, szenvedélyesen és birtoklóan, azzal a típusú erőteljességgel, amit QI az ember fejében QI minden értelmes gondolat kiröppen, a tiltakozással együtt. Fogalmam sincs, mikor húzom közelebb és tőrok a hajába, vagy hogy mikor csúsztatja a kezét a pólórom alá, de nem is érdekel.

A hátamon kötök ki az ágyon, Stephen a nadrágomat rángatja le rólam, de még mielőtt igazán belegondolhatnék a szituációba, már felettem van megint, az ágyba préselve csókol, én meg majd felgyulladok a közelségétől. Atyaég & A fejem mellett támaszkodva kezd kutatni a másikkal kezével az ágyon, és amint megtalálta, amit keresett, lefelé indul a testemen, elidőzik a hasamon, aztán végre a lényegre tér. Nyögve merítsem ismét a kezem a hajába, de amint lejjebb csúsztatja az ujját, megállítom.

Nem.

Mi? pillant fel értetlenül, aztán leesik neki, mire gondolok. Beharapja a száját, egy percig meg sem mozdul, csak bámul rám, mielőtt bólintana. Jó.

Felülök, és ezúttal én tapasztom a szájára a sajátomat. Tudom, hogy nem kéne, de most nem talállok semmi értelmes okot rá, hogy miért is ne. A nadrágját bontom, Stephen nehezképpen szakad el tőlem, hogy felkeljen és levegye. Nem engedem vissza az ágyra, pont jó magasságban van, háttraeíti a fejét a kényeztetéstől. A fenekére csúszatom a kezem, egy pillanatra rám néz, aztán újra lehunyja a szemét, és nekem eszemben sincs többször kérdezni.

Nem emlékszem arra, amikor először megkaptam Qt, de a pillantása emlékeket idéz &

A teste enyhén ellenáll nekem. Felcsigáz a gondolat, hogy Stephen sosem fekszik senki alá, nekem mégis enged. Talán pont ezért vagyok lassabb, a lába megfeszül a vállamon, de csupán pár mozdulat az egész, aztán rám villan jártékos tekintete.

Nem vagyok cukorból, Matty.

Rákapcsolok, élvezem a testét és a sóhajait, a szemének csillogását &

Ugye, hogy tudunk mi jőzanul is alkotni? kérdezi, amikor melléd QI ök. Felém fordul, újból megcsókol, nem engedem válaszolni. Ne bonyolítsd túl, addig nincs gáz.

Igyekszem hallgatni rá.

[Előző Q](#)

[Következő Q](#)